

Poslední, bezejmenná

Helena Vondráčková

Já dám jméno tvé,
dám ulici té,
v níž tě vyhlížím.
Čekám a bdím bláhová
přestože vím,
že už k nám nezavítáš,
nezavítáš.

Já dám jméno tvé,
dám květině té,
té darované.
Hovořím s ní ve chvilkách
osamělých
a už dál nepromluví,
nepromluví.

Svou zrazenou ctí
jen sobě se mstím.
Mým životem jdou
věci, jak jsou.

Tvá dívka se má,
já jméno jí dám.
Dál s jménem jde mým.
Já pádem tím poslední
bezejmennou,
jak se zdá, musím se stát,
musím se stát.